

De geschatte blijfkansen zullen jaarlijks worden geactualiseerd op basis van de meest recente gegevens over de samenstelling van het zittend bestand Wsw. Er zal daarnaast een dempingmechanisme worden toegepast voor gemeenten met een taakstelling in 2014 kleiner of gelijk aan honderd sw-arbeitsplaatsen (uitgedrukt in standaardeenheden). Voor deze gemeenten zal de voorspelde afbouw van het aantal sw-arbeitsplaatsen met een jaar vertraging doorwerken in de verdeling van de middelen. Als uitgangspunt voor de berekening van de budgetten voor dit onderdeel zal de realisatie van het aantal arbeidsplaatsen uitgedrukt in standaardeenheden bij de start van de Participatiewet dienen. Hierbij zal als maximum de taakstelling 2014 gelden.

Tot slot

Gemeenten staan met de Participatiewet, naast de andere decentralisaties, een grote operatie te wachten. De omvang en samenstelling van de doelgroep wordt anders. Gemeenten krijgen nieuwe instrumenten en de financieringssysteemmatiek verandert ten opzichte van de huidige systematiek onder de WWB. Gemeenten moeten zich hier goed op voorbereiden. Dit betekent niet dat er alleen veranderingen optreden in het beleid en de uitvoering. Ook in de interne gemeentelijke verhoudingen zullen er allerlei veranderingen optreden in het overleg over de benodigde en beschikbaar te stellen financiële middelen. ■

Martin Heekelaar is sectorleider Werk en Inkomen bij adviesbureau Berenschot.
06-23152767 | m.heekelaar@berenschot.nl

Noten

1. Onder de Wet Werk en Bijstand wordt dit het inkomensdeel genoemd.
2. Naast integratie-uitkeringen en de algemene uitkering, worden decentralisatie-uitkeringen en aanvullende uitkeringen op grond van artikel 12 van de financiële verhoudingswet via het gemeentefonds verstrekt.
3. De bedragen betreffen een beredeneerde inschatting op basis van de in de rijksbegroting 2015 beschikbaar gestelde middelen voor re-integratie.
4. De bedragen en aantallen die hierna worden genoemd zijn met name afgeleid van de aantallen en bedragen die zijn opgenomen in de memorie van toelichting bij de Participatiewet.

Gemeente aan de keukentafel: goed idee?

Vanaf 1 januari krijgt de gemeente nog meer de touwtjes in handen in zorg- en welzijnland. Als gemeente wil je van betekenis zijn voor de burgers die het werkelijk nodig hebben. Het keukentafelgesprek speelt daarin een cruciale rol. De uitdaging is om samen met de burger te onderzoeken wat passende oplossingen zijn. Dat betekent dat je je moet verplaatsen in zijn wensen en behoeften.

Het zou goed zijn als de gemeente zich ook verplaatst in hoe die burger naar de overheid kijkt. Wij van Aandacht voor Iedereen (AVI) zien dat burgers onzeker zijn over de rol van de gemeente. Ik hoor van burgers dat ze ervoor kiezen om tijdens het keukentafelgesprek niet het achterste van hun tong te laten zien. Iedere burger weet immers dat er bezuinigd moet worden. En dus bestaat het vermoeden dat de ambtenaar in kwestie op pad is gestuurd met een bezuinigingsopdracht. Daarnaast is er vooral bij mensen met een chronische ziekte of blijvende handicap angst dat ze nog meer afhankelijk worden van familie en vrienden en dat hun relatie met hen onder druk komt te staan. Soms denkt de burger zelfs dat hij bij de overheid moet vechten om te krijgen wat hij nodig heeft. Door dit soort gedachten dreigt het gevaar dat de burger denkt: 'Hoe zelfredzamer ik over kom, hoe kleiner de kans op een voorziening. Ik leg niet al mijn kaarten op de keukentafel.' Ook al heb je als consultant van de gemeente de juiste intenties en ook al heb je een degelijke scholing gehad, je krijgt dan slechts een deel van de werkelijkheid boven tafel. En dus kun je als gemeente eigenlijk geen eerlijke inschatting maken.

Daarom enkele gewetensvragen. Brengt het keukentafelgesprek werkelijk de kanteling die je als gemeente voor ogen hebt? Hebben mensen het idee dat er met hen mee wordt gedacht? Of denken ze dat de gemeente alleen naar geld kijkt? Is het niet verstandiger het keukentafelgesprek uit te besteden aan een partij die de burger als objectief beschouwt? Zeker de burger met een beperking ervaart een fragiel evenwicht. Dat maakt hem achterdochtig jegens een gemeente die met minder meer moet doen. De kunst is om met deze wetenschap als gemeente je voordeel te doen. ■

*Petra van der Horst,
Programmamanager bij Aandacht voor Iedereen (AVI). aandachtvooriedereen.nl*